

Arındır Beni Yalnızlığımdan

– Suna İPCİ · 23 Mayıs 2012

Unutulmuş yalnızlığım köşe başında
Seslenmelere çekindi ürkek yüređim
Dokundum sarılmayan yaralarım
Sızladı içim kan damladı...

Sustum asılsız olanlara
Sustumda yine vurdu körolası
Azdı yüređimde ki yaralar
Teselli aradım o da kör kuyu...

Araladım yalnızlığa kapımı
Buyur ettim içeri günahları
Dilim tutuldu ,gözlerim dolu
Viraneye döndü umutlarım...

Horozun sesiydi ezandan önce
Uyan ,aç gözünü derce
Suskunluđum bozuldu
İsyanlarda boğuldum dilim döndüğünce...

Evrenin kaplı tutarsızlıkla her yanı
Çürümez sanılır insanlığın hakları
Dudağım zehir,içinde yarası
Arınmaya sızlandı ruhumun aynası...

ZAMAN DENEN KÜLFETİN AđIR ÇABASI...

YAZAN:Suna İpci
23/05/2012
İZMİR